

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nu et af de lande i verden, der i forhold til folketal har det højeste antal private radiostationer, hovedsageligt til brug i erhvervslivet og i alle former for transportvirksomhed.

Der er således ikke længere tale om nogen egentlig eneret for staten, men opgivelsen heraf betyder på den anden side ikke, at brugen af radioanlæg derved gives fri. På grund af begrænsningerne i det tilgængelige radiofrekvensspektrum og risikoen for gensidige forstyrrelser er det uomgængelig nødvendigt, at der finder en regulering sted af brugen af radioanlæg. I det af Danmark tiltrådte internationale radioreglement er det i øvrigt også forudsat, at enhver radiostation skal være autoriseret af landets ansvarlige teleadministration, som her i landet er generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, der som hidtil vil varetage lovens administration under ansvar over for ministeren for offentlige arbejder.

For en ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at spørgsmålet om oprettelse af sendestationer for radiofoni og fjernsyn ikke falder under denne lov, men under loven om radiospredning. Kun for de såkaldte piratsendere uden for landets territorium indeholder lovforslaget bestemmelser om radiospredningsstationer; disse bestemmelser er bibeholdt helt uændret i den form, hvori de blev vedtaget i 1962.

Det foreliggende lovforslags gennemførelse medfører ikke oprettelse eller udvidelse af bestående organer, og der bliver ikke tale om forøgede udgifter for staten, idet lovens administration er forudsat som hidtil at skulle dækkes gennem betaling af afgifter for de tilladelser, der udstedes til brugere af radioanlæg.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann). Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter m.v.*

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget anvendes landskassens midler til finansiering af en række opgaver, der er henlagt til Grønlands landsråd og de grønlandske kommunalbestyrelser, herunder først og fremmest opgaver inden for den

socialt forsorg. Herudover anvendes midlerne til dækning af udgifterne i forbindelse med landsrådets og kommunalbestyrelsernes administration.

I forbindelse med vedtagelsen af landskassens budget for 1969 udarbejdede landsrådet et overslag over landskassens forventede indtægter og udgifter i årene 1969-71. Som det fremgår af den i bemærkningerne til lovforslaget indeholdte oversigt over landskassens anslåede indtægter og udgifter 1968-71, må det forventes, at landskassen i perioden 1969-71 vil få et samlet underskud på i alt 6,3 mill. kr., idet indtægterne i den pågældende periode anslås at ville beløbe sig til i alt 198,9 mill. kroner, medens udgifterne anslås at ville beløbe sig til i alt 205,2 mill. kroner. I denne forbindelse bemærkes, at landsrådet ved udarbejdelsen af budgetoverslaget har foretaget en væsentlig nedskæring af planlagte anlægsarbejder for tiden efter 1968.

For at skaffe landskassen den nødvendige indtægtsforøgelse til dækning af det anslåede underskud har landsrådet på sin forårssamling i 1969 stillet forslag om en forhøjelse af afgifterne på sukker, chokolade- og sukkervarer, malt, øl, cigarer, cigaretter og humle. Afgiftsforhøjelserne anslås at ville indbringe landskassen en samlet merindtægt i årene 1970 og 1971 på i alt 10,6 mill. kroner.

Idet jeg i øvrigt nærmere henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere skal jeg herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om ungdomsklubber m.v. i Grønland.*

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev det i § 15 i den gældende lov om ungdomsklubber m.v. i Grønland bestemt, at loven skulle tages op til revision i folketingsåret 1969-70. Det nu fremsatte forslag går ud på, at fristen forlænges til folketingsåret 1971-72.

Da loven blev vedtaget i 1966, fandtes de danske regler om ungdomsklubber i lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m.v. Denne lov var imidlertid i 1966 under revision, en revision, der senere er resulteret i lov nr. 233 af 6. juni

[Ministeren for Grønland.]

1968 om fritidsundervisning m. v., som i kapitel II indeholder nye regler om ungdomsklubber.

Ved § 57 i lov nr. 152 af 10. maj 1967 om skolevæsenet i Grønland blev der givet ministeren for Grønland bemyndigelse til ved ministeriel bekendtgørelse — som er udfærdiget den 28. juni 1967 — at fastsætte midlertidige bestemmelser vedrørende aften-skole, aftenhøjskole og foredragsrækker samt vedrørende ungdoms- og efterskoleundervisning, fritidsforanstaltninger og forskellige former for almen undervisning, herunder kursusvirksomhed. Denne bemyndigelse blev blandt andet givet, fordi de tilsvarende danske regler ligeledes var under revision. De nye danske regler på dette område tindes nu i den nævnte lov om fritidsundervisning m. v.

Da man i Grønland, på samme måde som det er tilfældet i Danmark, ønsker, at hele området om fritidsundervisning m. v. samles i én lov, har ministeriet for Grønland taget spørgsmålet op til behandling i et udvalg med henblik på efterfølgende udfærdigelse af et lovforslag, idet de danske regler på området ikke umiddelbart kan udstrækkes til også at gælde i Grønland.

Da denne udvalgsbehandling endnu ikke er afsluttet, og da nye regler for Grønland skal forelægges for Grønlands landsråd til udtalelse, inden de forelægges i folketinget, kan man ikke forvente, at arbejdet med de nye retningslinjer på hele dette store område kan fuldføres så betids, at der kan fremsættes forslag i folketinget før i folketingsåret 1971-72.

Under disse omstændigheder finder jeg det rigtigst at fremsætte forslag om forlængelse af fristen for revisionen af loven om ungdomsklubber m. v. til folketingsåret 1971-72, og jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Her- ved har jeg den ære for det høje folketing

at fremsætte forslag til lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

Den nugældende lov om disse indkøbsforeninger, der har virket siden 1939, udløber den 1. april 1970, og jeg vil med dette forslag anbefale, at indkøbsforeningernes virksomhed fortsættes, og at der for de kommende 5 år stilles yderligere 25 mill. kr. til rådighed for udlån til foreningerne.

Der er vist fra alle sider enighed om, at indkøbsforeningernes virksomhed har været tilfredsstillende og af stor betydning for det mindre landbrug til fremme af den nødvendige mekanisering.

I forbindelse med ønsket om en forlængelse af loven har indkøbsforeningerne fremsat nogle forslag til ajourføring af de gældende bestemmelser. Om disse forslag skal jeg henvise til bilaget til lovforslaget og kun bemærke, at jeg, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har fundet det rimeligt, at areal- og grundværdigrænserne forhøjes. Ligeledes nærer jeg ingen betænkelighed ved, at maksimumsbeløbet for indkøb til det enkelte medlem kan forhøjes til 15.000 kr., og jeg er fuldt indforstået med, at et beløb af denne størrelsesorden må være nødvendigt, hvis indkøbsforeningerne skal kunne opfylde deres formål. Jeg har med tilfredshed erfaret, at adgangen til, at 2, 3 eller 4 medlemmer kan foretage indkøb i fællesskab, er blevet udnyttet i stort omfang. Dette finder jeg er en god løsning til at hindre fejlinvesteringer, og jeg har da også foreslået, at 3 eller 4 medlemmer skal kunne købe for indtil 30.000 kr. tilsammen.

For så vidt angår foreningernes ønske om, at medlemmernes garantiforpligtelse kan ophøre tidligere end efter de nugældende vedtægters bestemmelse, hvor afdragstiden på medlemmernes købekontrakter er afgørende, vil jeg lige bemærke, at jeg ikke mener, at det er forsvarligt at imødekomme dette ønske, da foreningerne i tilfælde af et stort antal udmeldelser kan komme i den situation, at dækningsforholdet mellem garantikapitalen og stats-